

LA VACA SUÏSSA

Quan jo m'esmerço en una causa justa
com mon Tell sóc adusta i arrogant:
prou, s'ha acabat! Aneu al botavant
vós i galleda i tamboret de fusta.

La meva sang no peix la noia flaca
ni s'amistança amb el cafè pudent.
Vós no sou qui per grapejar una vaca,
ni un àngel que baixés expressament.

Encara us resta la indefensa cabra,
que sempre ha tingut l'ànima d'esclau.
A mi no em muny ni qui s'acosti amb sabre!
Tinc banyes i escometo com un brau.

Doncs, ja ho sabeu! He pres el determini,
l'he bramulat per comes i fondals,
i no espereu que me'n desencamini
la llepolia d'un manat d'alfals.

Que jo mateixa, si no fos tan llega,
en lletra clara contaria el fet.
Temps era temps hi hagué la vaca cega:
jo só la vaca de la mala llet.

Joan Oliver.

SUPÈRBIA

VEUS BAIXES

Una d'aquelles veus que no voldriem sentir dins de nosaltres,
va dient que m'he gastat massa diner per ella.

És veritat i per això em fa por i l'odio una mica.

Sóc injust i em dol,
encara més interior una altra be em diu que aquest gran tort
me'l retrec només jo.

Si ella el sap no li costarà gens de perdonar-lo.

Gabriel Ferrater.

AVARÍCIA

AMANT DE TOTA LA VIDA

Amor i amor quan plou i quan fa sol,
amor quan és de dia o és de nit,
i a la taula i al llit, al primer crit,
i l'oli socarrant-se en el cresol.

L'amor, que és una pena i un consol,
un desembre plujós i abril florit,
atrevit, enardit i decidit,
que tot ho té i ho dóna i tot ho vol.

Plou i plou en finíssimes agulles,
plou i plou en la brossa, en el terrat,
plou i plou en la roba i en les fulles...

D'amor de cap a peus vinc amarat,
d'amor i de furor quan et despulles
vora el llit on t'espere despullat.

Amor i amor quan plou i quan fa sol,
que tot ho té i ho dona i tot ho vol.

Vicent Andrés Estellés.

LUXÚRIA

A UN DETRACTOR

Calumnia, detractor,
ta llengua de glavi esmola;
los esbroncs són mon plaer,
los penjaments la meva honra.

Si del glavi no en tens prou,
pren al sastre l'estisora,
tu m'has de fer lo vestit
que tinc de dur a la Glòria.

L'enclusa pren al ferrer,
a l'argenter la gresola;
no em plangues ni el foc ni el mall,
tu m'has de fer la corona;
una perla és cada insult,
un diamant cada afronta.

Jacint Verdaguer.

PORC

Em cal un règim per a amagrir.
La pell em tiba, panteixo massa.

No em moc de casa, menjo a desdir:
és clar, m'engreixo com un garrí,
—allò que passa.

Però, ara sí:
poques segones, gens de carbassa
i les cent passes cada matí.

Ja tothom parla de Sant Martí!

Joan Oliver.

GOLA

IMITACIÓ AL DESIG

Si pogués mirar el món
amb la teva innocència sofisticada;
res no comptés, serena davant l'hora.
Si pogués només viure
de memòries, de tornaveus,
de rellotges parats i ulls d'ambre.
Si pogués patir de nou
(per la usura de felicitat
que l'esforç sempre comporta).
Si pogués despullar de fatiga
cada nova temptativa, cada esforç,
el pàl·lid reflex d'allò que vam viure.
Si pogués tenir tot el que deixo,
el que hi ha darrere
cada paraula, cada poema
Si pogués... Si pogués almenys un instant, si pogués...

Marta Pessarrodona.

ENVEJA

CAMBRA DE TARDOR

La persiana, no del tot tancada,
com un esglai que es reté de caure a terra,
no ens separa de l'aire. Mira, s'obren
trenta-set horitzons rectes i prims,
però el cor els oblida. Sense enyor
se'ns va morint la llum, que era color
de mel, i ara és color d'olor de poma.
Que lent el món, que lent el món, que lenta
la pena per les hores que se'n van
de pressa. Dignes, te'n recordaràs
d'aquesta cambra?

"Me l'estimo molt.

Aquelles veus d'obriers - Què són?"

Paletes: manca una casa a la mançana.

Canten, i avui no els sento.

Criden, riuen, i avui que callen em fa estrany."

Que lentes les fulles roges de les veus, que incertes

quan vénen a colgar-nos. Adormides,

les fulles dels meus besos van colgant

els recers del teu cos, i mentre oblides

les fulles altes de l'estiu,

els dies oberts i sense besos, ben al fons

el cos recorda: encara tens la pell mig del sol, mig de la
lluna.

Gabriel Ferrater.

PERESA

PREGADÉU

Com la monja que no menja,
que no es mou,
de dilluns fins a diumenge
prega i prou.

Religiosa sens vel,
les maneres
ben estretes,
la mirada vers el cel,
de genolls
pels rostolls,
de pecats el món alleuja
amb pregàries de desgreuge
per l'àvol capteniment
del grill va, de la formiga
que agavella avarament
gra d'espiga;
del vil cuc,
i del mal escarabat
que amb sutzura fa mercat,
del borinot malastruc,
del cadell que afolla l'hort
en cerca d'algun tresor;
de l'escorpí virulent,
de la llagosta que amaga
son intent
d'armar una plaga.

Pere Quart.

CASTEDAT

XVIII

Tot el que he perdut
que mai no sabré,
tot el que no sé
i que m'ha valgut,

és nu i absolut
sota un vel darrer;
però el cor s'absté,
com si fos virtut.

Exulteu, amants!
¿Somriuríeu, sants,
de l'atroç gaubança,

de tant d'indiscret
temptejar el secret,
de tanta esperança?

Carles Riba.

TEMPRANÇA

PARPELLA I CRANI

Creuré en mi
i estimaré la condició estèril
del futur
encara que les llavors no s'apiadin
i em germini a dins
una llodriguera d'amor
ansiosa de cartílags.

Estranya apologia la de fer encaixar
dues gravetats.

Perquè has vingut
tot ha existit.

Anna Gual.

CARITAT

25

Tens la força de les coses que
cauen amb força, els llamps,
les estelles, els arbres,
la veritat.

I ets forta com les coses que
pugen amb força,
la mar, els volcans,
els arbres,
la veritat.

Enric Casasses.

DILIGÈNCIA

SALTAMARTÍ

Ninot
que porta un
pes a la base i que,
desviat de la seva posició
vertical,
es torna a posar
dret.

El poble.

Joan Brossa.

PACIÈNCIA

AIXÍ

Com
qui empelta una figuera que era borda
i s'hi asseu a llegir fins que fa ombra.

Així és com tu sabies estimar-me.

Mireia Calafell.

BENEVOLÈNCIA

ESPERO MERAVELLES

Espero meravelles
a cada cantonada.
Hi ha alegria
en l'aire.
El sol m'omple
els ulls.

El meu presagi
és una línia
contra el sol,
un punt en l'horitzó.

Montserrat Avelló.

HUMILITAT

EL SETÈ CEL

Història certa dels set cels,
set paradisos màgics i encantats.
Història certa dels set cels.
Set nius de pau, de glòria i de felicitat.

El primer cel és inventat,
el primer gran invent de la terrestritat.
El segon cel, imaginat
en una nit d'estiu a la vora del mar.

El tercer cel, dins d'un mirall,
reflexa les imatges d'un món ignorat.
I el quart cel és irreal
com un oasi verd en un desert estrany.

Del cinquè cel res no se'n sap,
no hi ha notícies d'aquest cel tan amagat.
I el sisè cel està copiat
del cel setè que has engendrat dins del teu cap.

Jaume Sisa.